

Skatta- og avgjaldsmál avgerðir

Mál nr.: 09-02-21-64	Lóg: Lóg um stuðul til ferðaútreiðslur § 1	Avgerð tikin: 07.12.2009
---------------------------------------	---	---

Stuðul til ferðaútreiðslur

Samandráttur:

Kært er um, at TAKS hefur noktað kærara ferðastuðul fyrir árin 2004-2008. Skatta- og avgjaldskærunevndin avgjörði at staðfesta avgerðina hjá Kommunalu skattakærunevndini. Avgerðin verður grundað við, at kærarin bert kann fáa ferðastuðul, tá hann hefur lønarinntøku. Sambært kontoavriti frá fyribilsskattaskránni hefur kærarin fingið løn í 2004 og fyrra hálvár 2005. Árin 2006-2008 hefur hann ikki lønarinntøku og hefur tí ikki rætt til ferðastuðul fyri hetta tíðarskeiðið.

Avgerð

Kært er um, at TAKS hefur noktað kærara ferðastuðul fyri árin 2004-2008.

Upplýst er í málinum, at kærarin tann 29. august 2008 søkti TAKS um ferðastuðul fyri árin frá 2004 til 2008. TAKS noktaði honum ferðastuðul vísandi til, at hann var sjálvstøðugur vinnurekandi. Avgerðin varð kærð til Kommunalu skattakærunevndina fyri Norðoya øki, sum staðfesti, at kærarin hevði ikki rætt til ferðastuðul tey tíðarskeiðini, hann var sjálvstøðugt vinnurekandi.

Kommunala skattakærunevndin viðmerkti annars, at kærarin sambært upplýsingunum hevði fingið A-løn í 2004 og part av 2005, og um treytirnar viðvíkjandi koyring til og frá arbeiði eru loknar, og vátan frá arbeiðsgevaranum fyriliggur, var møguleiki at fáa ferðastuðul fyri hetta tíðarskeiðið.

Kærarin lat tann 15. januar 2009 inn nýggjar umsóknir um ferðastuðul fyri 2004 og fyrra hálvár 2005, og játtaði TAKS honum ferðastuðul fyri hesi tíðarskeiði.

TAKS noktaði kæraranum ferðastuðul vísandi til, at hann er sjálvstøðugur vinnurekandi.

TAKS vísir á lóg nr. 93 frá 6. juni 1997 um stuðul til ferðaútreiðslur § 1, stk. 4, har ásett er: “rætt til stuðul eftir hesi lóg hefur hvør persónur, sum hefur lønarinntøku, herundir fiski- og útróðrarpert”.

Í rakstrarroknskapinum fyri 2007 hefur kærarin sett ferðing, bilkostnaður kr. 34.964. Sostatt kemur hann undir § 5 í lóg um ferðastuðul, har stendur “um ein persónur fær endurgjald á annan hátt fyri ferðastuðul, hefur hesin persónur samtíðis ikki rætt til ferðastuðul eftir hesi lóg”.

Í kærnu til Kommunalu skattakærunevndina verður víst á, at kærarin fær noktandi svar upp á umsóknina um ferðastuðul fyri árin 2004 til og við fyrra hálvár 2008, grundað á rakstrarroknskap hansara fyri 2007, har víst verður til “Bilkostnaður kr. 34.964”.

Útreiðslan á kr. 34.964 í 2007 var fyri keyp av bili til felagið hjá kæraranum, ikki fyri ferðaútreiðslur.

Sókt varð um ferðastuðul fyrir árin 2004 til og við fyrra hálfvár 2008, men í svarinum frá TAKS verður umsóknin fyrir árin 2004, 05, 06 og 08 ekki viðgjörð, umframmat at ivasamt er, um hon er rætt viðgjörð fyrir 2007, síðani talan ekki var um ferðaútreiðslur, men um bilakeyp.

Í niðurstøðu síni sigur Kommunala skattakærunevndin, at ferðastuðul verður veittur eftir lóg nr. 93 frá 6. juli 1997. Í § 1, stk. 3 stendur, at rætt til stuðul eftir hesi lóg hevur hvør persónur, sum hevur lønarinntøku, herundir fiski- og útróðrarpact, og í § 5 í somu lóg stendur, at um ein persónur fær endurgjald á annan hátt fyrir ferðastuðul, hevur hesin persónur samtíðis ekki rætt til ferðastuðul.

Sambært upplýsingunum, sum Kommunala skattakærunevndin hevur, hevur kærarin fingið A-løn í 2004 og somuleiðis part av 2005, og um treytirnar viðvíkjandi koyring til og frá arbeiði eru loknar, og vátan frá arbeiðsgevaranum fyriliggur, er møguleiki at fáa ferðastuðul fyrir hetta tíðarskeiðið.

Nevndin metir, at hann hevur ekki rætt til ferðastuðul tíðarskeiðini, hann er sjálvstøðugt vinnurekandi, tí tá er talan ekki um A-inntøku men um B-inntøku.

Kærarin søkir um ferðastuðul fyrir tíðarskeiðið 2004 til 30. juni 2008, men av tí at hann hevur havt bæði A- og B-inntøku hetta tíðarskeiðið, so er neyðugt, at kærarin ger neyvt upp tíðina, hann hevur verið í starvi hjá øðrum arbeiðsgevara og fingið útgaldið A-løn.

Um kærarin fær vátan frá arbeiðsgevara um arbeiðstíð, og talan er um A-løn, so hevur hann rætt til stuðul fyrir hesi tíðarskeiðini.

Nevndin er samd við TAKS um, at sambært § 1, stk. 3 hevur kærarin ekki rætt til ferðastuðul fyrir tíðarskeiðini, hann er undir roknskaparskyldu sum sjálvstøðugt vinnurekandi, tí tá er ekki talan um lønarinntøku, men um B-inntøku.

Avgerð hjá Skatta- og avgjaldskærunevndini

Lógin um stuðul til ferðaútreiðslur er nr. 93 og er frá 6. juni 1997. Sambært § 1 í hesi lóg er ein treyt fyrir at fáa ferðastuðul, at viðkomandi hevur lønarinntøku, herundir fiski- og útróðrarpact. Sjálvstøðugt vinnurekandi hava ekki rætt til ferðastuðul.

Upplýst er, at kærarin í árunum, sum hetta mál snýr seg um, bæði hevur verið sjálvstøðugur vinnurekandi og løntakari.

Sambært kontoavriti frá fyribilsskattaskránni hevur kærarin fingið løn í 2004 og fyrra hálfvár 2005. Árin 2006-2008 hevur hann ekki lønarinntøku og hevur tí ekki rætt til ferðastuðul fyrir hetta tíðarskeiðið.

Skatta- og avgjaldskærunevndin avgjörði at staðfesta avgerðina hjá Kommunalu skattakærunevndini.

Avgerðin verður grundað við, at kærarin bert kann fáa ferðastuðul, tá hann hevur lønarinntøku. Sambært kontoavriti frá fyribilsskattaskránni hevur kærarin fingið løn í 2004 og fyrra hálfvár 2005. Árin 2006-2008 hevur hann ekki lønarinntøku og hevur tí ekki rætt til ferðastuðul fyrir hetta tíðarskeiðið.